

csiszolt köeszköz töredékét találtuk meg. A kerámia mindegyike késő Árpád-kori, valószínűleg 13–14. századi: fazekak egyszerű peremei, oldaltöredékek és néhány fenéktöredék. Feltehetően a vasszeg is középkori. A csiszolt köeszköz őskori, de ennél pontosabb datálás nem lehetséges.

Szentmihály-puszta (KÖH 80627): A Kishegy lelőhelytől K-re található, a vízfolyás másik oldalán egy domboldalon, kiterjedése kb. 400×200 m. A területen több korszak kerámia-átját, valamint köeszközöket is gyűjtöttünk. Az alábbi korszakok telepjelenségeit különítettük el: újkőkor, lengyeli vagy Balaton-Lasinja-kultúra, Somogyvár-Vinkovci-kultúra?, kispostagi kultúra, mészbetétes kultúra, kelta, Árpád-kor, késő középkor. A lelőhelyen több hamus folt jelezte korábbi megtelepedések nyomait. A középkori kerámia alapján feltételezzük, hogy egykor ezen a részen lehetett egy Szentmihály nevezetű falu, aminek a neve földrajzi névként maradt fenn.

Munkatársak: Nyári Zsolt, Cserép Tamás technikusok, Deák Ferenc régészhallgató.

VARGA MÁTÉ

308. Somogyzil határa (Somogy megye) Ő, Ró

Alsó-Marosd-dűlő (KÖH 78411): 2011. március 15-én a patak menti dombvonulatot megtörő mellékvölgytől D-re, az összefolyás feletti erdőfoltig kb. 600 m hosszan őskori és római csepeket találtam.

Marosd (KÖH 78409): A középkori Marosd helyét kerestem a Somogyzil és Várong között É–D irányban folyó Mogyoródpusztai-árok K-i felén. A patak és a vele párhuzamos dűlőút közti keskeny, szántott sávban kb. 300 m hosszan őskori csepeket találtam.

K. NÉMETH ANDRÁS

309. Sopron, Belváros (Győr-Moson-Sopron megye) Ró, Á, Kö, Kk, Kú

Sopron belváros területén 2011 folyamán az alábbi feltárásokra került sor.

Fő tér (KÖH 41727, 47615): 2011. április 4. és június 28. között folytattuk a 2010-ben megkezdett munkát.⁷⁵ Az első szakaszban a tervezett védőépület pillérialapjainak megásása volt a feladat azokon a helyeken, ahol a tavalyi évben ez nem történt meg. Ahol épített örökséget – római kori épületfalakat – találtunk, ott a pillérialapot át kellett helyezni. Ezzel együtt a többi alap is „mozdult”, így helyenként bővítésekre volt szükség. A Város kérésére alapfalkutató szondákat ástunk a *Városháza (KÖH 52477)* pincéjében és annak külső oldalán. Római falmaradványok itt is kerültek elő. Ugyanígy szondák közvetlenül a Tűztorony tér felőli fala mellett is készültek.

Megtaláltuk a Városháza helyén állt három középkori ház közül a középsőnek az É-i sarkát.

A feltárás második szakaszában a torony előtti területen dolgoztunk teljes felszínén. Ez vezetett a legjelentősebb eredményre, ugyanis előkerült a római kori D-i kapu K-i tornyának nagy méretű kváderekből épített maradványa, lábazati részekkel együtt. Az építmény minőségi kivitelű, ebben különbözik a torony melletti védőépületben már bemutatott romoktól. Úgy tűnik, a toronyépítmény egy korábbi periódusáról van szó.

Munkatárs: Nemes András művészettörténész.

Kecske (bencés) templom (KÖH 41727, 52469): A soproni bencés templom felújítási munkáit régészeti szakfelügyelet mellett végezték 2011-ben is.

A szentély ÉNy-i sarkában tavaly feltárt Ny–K-i irányú római kőfal elbontásra ítéltetett. Az alatta lévő és a szentély É-i faláig húzódó római rétegeket magunk bontottuk el. A tavaly készült metszetrájk alapján dolgoztunk, 10 római kori réteget különböztettünk meg. Kerámiatöredékek, állatcsont, festett vakolatdarabok, áglyenyomatos, nagy méretű paticsok, tubustöredék, bélyeges téglák kerültek elő. A 3. rétegben 6, félkörben elhelyezkedő karólyukat tártunk fel. A legalsó, kőporos réteg járószint lehetett. Ez már megmaradt, geotextillel letakarták.

A szentély D-i falában a félköríves diadalív pillérialapozást elbontották. Ahogy ez várható volt, a pillérialapozás együtt készült a templom alapfalával. Ugyanekkor a szentély D-i fala mellett a római falat is elbontották.

Az É-i mellékszentélyben a feltehetően barokk oltár alapozását tártuk fel. A Cziráky-kripta boltozatára épült rá, ez határozza meg az oltár készülését. Ugyanekkor (a kripta építésekor) megszüntettek egy 33 cm mélyen lévő téglák járószintet.

A toronyaljban a középkori járószintet már nem lehetett megtalálni.

A főhajó középtengelyében elhelyezkedő kriptát azért kellett elbontani, mert a helyére épült az urnatemető lejárati lépcsője. A kriptát már korábban egyszer felnyitottuk, és azt láttuk, hogy bolygatott. A csontok tetején egy meglehetősen jó állapotúnak látszó kabátka feküdt, ezért segítséget kértünk a Magyar Nemzeti Múzeum Műtárgyvédelmi Módszertani és Képzési Osztályától annak kiemelésére. Az antropológiai anyag gondozására a Szegedi Tudományegyetem Antropológiai Tanszékét kértük fel. A kripta ismételt felnyitása után kiszabadítottuk az említett ruhadarabot. A továbbiakban kiderült, hogy sokkal több temetkezést rejt a kripta, mint gondoltuk. A csontvázak rendezetlenül beszórvva helyezkedtek el, viseleti maradványokkal vegyesen. Az összekevert maradványok réteges bontása során kiderült, hogy a kriptába másodlagosan helyezték el a felszámolt kripták, sírok maradványait. Elsősorban a szentély alatti kripta 1770 körüli építésekor megszüntetett Viczay, a barátok kriptája és az úgynevezett népkripta jöhet szóba.

Összesen 55 ép, vagy részben ép koponyát azonosítottunk, de ezeken kívül sok koponyatöredéket is találtunk. Becslésünk szerint 60–70 emberi maradványt helyeztek el a kriptában. Az embercsonton kívül koporsómaradványok és viselettöredékek kerültek elő. (Füllungos koporsó oldala rézfejtű szögekkel kiverve, harisnyák, cipő- és egyéb ruhatöredékek, olvasószemek, mellkereszt, gyűrű, medaillon, gombok, sodrott fémzárlak, női és férfi cipősarkak fából stb.) A maradványok közé föld és törmelék is került, ebben római kori kerámiatöredékek is voltak, így egyre bizonyosabbá vált, hogy más kriptákat

75 RKM 2010, 345–348.